

A Pécsi Ítéltábla a dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czeglédy Csaba ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Martin Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt a Pécsi Törvényszéken indított perében a 2012. június 22. napján kelt 11.P.20.652/2012/5. számú ítélet ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatja, és a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 60.000 (hatvanezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes keresetében sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte az alperes kötelezését. Az alperes írásban előterjesztett ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a csatolt ügyvédi tényvázlat alapján felperesnek 200.000 forint elsőfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság az ügyben 2012. június 22. napján tartott tárgyalást, és az ekkor kihirdetett ítéletével a felperes keresetét elutasította, marasztalta 36.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetékben, valamint 30.000 forint elsőfokú perköltségben. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az ügyvédi munkadíj összegének megállapításánál kizárólag a tárgyalásra való felkészülés, illetve a megjelenés költségét lehet figyelembe venni, az ellenérdekű fél közéleti szerepe, az általa betöltött pozíció ennek során nem értékelhető.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegének 60.000 forintra történő felemelése érdekében az alperes fellebbezett. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, amely szerint az ügy tárgyát, a felperes személyét és munkakörét a perköltség összegének megállapításánál teljesen figyelmen kívül kellene hagyni. Megítélése szerint az ügy társadalmi súlya, annak nyilvánvaló visszhangja az ügyvédtől is fokozottabb körültekintést és szakmaiságot vár el, amelynek az ügyvédi munkadíjban is kifejezésre kell jutnia. Hangsúlyozta, hogy jogi képviselője a pernyertesség érdekében mindent megtett, az ügyet soron kívül, egyéb munkáját félretéve intézte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak hangsúlyozásával, hogy a perköltség összegének megállapításnál a bíróság kizárólag a pertárgy értékére, és a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre lehet figyelemmel. Álláspontja szerint az alperes fellebbezési hivatkozása azt sugallja, hogy az eljáró ügyvéd az ügyvédi tevékenység kifejtése során a munkához való hozzáállásban különbséget tesz az ismert, illetve a kevésbé ismert ügyfelek között, amely az ügyvédi hivatással szemben támasztott, és az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 3.§-ának (2) bekezdésében is kifejezésre jutó elvárásoknak nem felel meg.

A fellebbezés alapos.

A Pp. 78.§-ának (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni. A Pp. 75.§-ának (1) bekezdése értelmében perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merül fel. A (2) bekezdés értelmében a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (R.) 2.§-ának (1) bekezdése szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a peresztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére. A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a felperesnek azzal az álláspontjával, hogy az ügyvédi munkadíj összegének megállapításánál a bíróság kizárólag a pertárgy értékére és a kifejtett ügyvédi tevékenységre lehet figyelemmel. Nem vitás, hogy a pertárgy értékének, az ügyvédi munka mennyiségének (előkészítő munka,

beadványok száma, terjedelme, időigénye, tárgyalási jelenlét), valamint az ügyvédi munka szakmai színvonalának meghatározó jelentősége van, azonban a bírói gyakorlat szerint értékelni kell a jogvita bonyolultságát, az ügy jellegét és jelentőségét is. Arra helyesen utalt a felperes, hogy önmagában a peres felek személye, a közéletben esetlegesen betöltött pozíciója a perköltség összegére nem lehet kihatással. Ha azonban az ügy a széles közvéleményt is foglalkoztatja, a jogvita lényegében az ország nyilvánossága előtt zajlik, akkor az ügyben - annak súlya és jelentősége folytán - a képviselőt ellátó ügyvéd felelőssége is nagyobb, amely indokolja a magasabb összegű ügyvédi munkadíj kikötését. Miután pedig a sajtó-helyreigazításra irányuló perben a per tárgyának értéke nem határozható meg - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§-a (3) bekezdésének b) pontjában megállapított összeg csak az illeték számításának alapja - az ügyvédi munkadíj összegének megállapításánál, és így a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj mérséklésénél a többi ismertetett szempont nyomatékosabb figyelembevétele szükséges.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy indokolt az ügyvédi tényvázlatban kikötött 200.000 forint ügyvédi munkadíj mérséklése, annak összegét azonban a másodfokú bíróság - értékelve az ügy jelentőségét, és az annak tárgya miatti törvényi soronkívülisége folytán megkívánt ügyvédi munkát is - a fellebbezésben kért 60.000 forintra felemelte, és ennyiben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A.§-ának (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése sikeres volt, ezért a felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles részére ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság az R. 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg. A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles az ügy tárgyi illeték-feljegyzési jogára figyelemmel le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket megfizetni.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2013. február 20.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró